
Όχι κι έτσι γυναίκες...

Διηγήματα

της Λίλιαν Αναγνωστοπούλου
Εκδόσεις Γκοβόστη
σελ. 65

Τα διηγήματα της Λίλιαν Αναγνωστοπούλου μας είναι ήδη γνωστά, γιατί ένα από αυτά, ο Βιασμός, έχει ήδη δημοσιευθεί σ' ένα προηγούμενο τεύχος του Αγώνα. Η Λίλιαν Αναγνωστοπούλου, όπως λέει κι' η ίδια, είναι μια νεοφώτιστη του φεμινισμού, κι' έχει τον φανατισμό του ανθρώπου που αισθάνεται την ανάγκη να μεταδώσει και στους άλλους τα πράγματα που η ίδια συνειδητοποίησε κάπως αργά στη ζωή του. Από την εποχή που συνταξιοδοτήθηκε άρχισε να ασχολείται συστηματικά με τα δικαιώματα της γυναίκας και είναι δραστήριο μέλος του τμήματος Αμαρουσίου.

Το βιβλίο της απευθύνεται, όπως γράφει

η ίδια, στη συντριπτική πλειοψηφία αντρών και γυναικών που είναι απληροφόρητοι για το γυναικείο ζήτημα. Κάθε διήγημα αναφέρεται σ' ένα μεγάλο ή μικρό γυναικείο πρόβλημα, ή απλά τονίζουν την ιδιομορφία της γυναίκας. Πολλά από τα προβλήματα έχουν αλλάξει βέβαια κάπως, τουλάχιστον από νομική άποψη.

Στο τέλος του βιβλίου περιλαμβάνεται ένα μονόπρακτο θεατρικό έργο, «Το Στιμένο Λεμόνι», που αφορά το πρόβλημα της γυναίκας που επικεντρώνει όλο το ενδιαφέρον της στο γάμο και στα παιδιά της για να συνειδητοποιήσει κάποια στιγμή ότι δεν είναι πιά παρά ένα... στιμένο λεμόνι. Απλά,

και χωρίς μεγάλες λογοτεχνικές αξιώσεις, η Λίλιαν Αναγνωστοπούλου προσπαθεί να περάσει τα μηνύματά της. Με τη βοήθεια του Δήμου Αμαρουσίου, το έργο της αυτό πρόκειται να παιχθεί στις 2 Απριλίου στο οίκημα του Μαραγκοπούλιου Ιδρύματος για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στο Μαρούσι. Της ευχόμαστε καλή επιτυχία.